

[A. C. Mortensen.]

Rigsdagen skal blive præsenteret for Krav, som Husmændene er saa absolut imod, men som man med en vis formel Ret kan staa og sige, at dem fremsætter man paa Landbrugets Vegne. Det er derfor, jeg har fremhævet dette Forhold, og det er ganske givet, at den danske Husmandsstand er imod alt, hvad der hedder Margarineafgift.

Det ærede Medlem Hr. Kyed siger, at saa er det jo ikke en saglig Motivering. Jo, den er i høj Grad saglig. Naar vi har været med til at gennemføre en Lov, som skulde være til Gavn for Landbruget, og saa store Dele af de Folk, som man angiver det skulde være til Gavn for, kommer og siger, at det er ikke til Gavn, snarere til Skade for dem, saa siger vi: men saa lad os da endelig se at blive fri for denne Lov i Fremtiden.

Man har talt om, at man er blevet stillet over for et Diktat, for jeg havde sagt ved første Behandling, og vi havde sagt i Udvalget, at vi vilde ikke forhandle om Margarineafgiften. Ja, man kan godt tale om et Diktat, men hvordan er vi blevet stillet saa ofte, hvordan var det i Fjor, da vi vedtog Margarineafgiften? Var det ikke saadan, at Venstre og de Konservative kom til os og sagde: I faar ikke de Penge, som absolut skal bruges, for at Kommunerne kan komme igennem med Hensyn til de arbejdsløse, hvis ikke I gaar ind paa en Margarineafgift. Det var saa vist et Diktat saa brutalt, at det slet ikke taaler Sammenligning med dette her. Jeg tror, at baade det ærede Medlem Hr. Kyed og det ærede Medlem Hr. Victor Larsen skulde lade være at tale om Diktat i denne Forbindelse.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen sagde, at vi i sin Tid havde været med til at forhøje Kaffeskatten. Men hvorfor gjorde vi det? Det ærede Medlem ved sikkert godt, selv om han ikke var Medlem af Tinget dengang, at naar vi var med til at gennemføre en Kaffeskat, var det, fordi det var et Diktat fra anden Side, fordi vi, hvis vi ikke gik ind paa den Betingelse, ikke kunde faa gennemført en nogenlunde taalelig Arbejdsløshedslov. Paa det Tidspunkt var det absolut nødvendigt af Hensyn til de arbejdsløse at faa forbedret denne Lov, og saa sagde de, der havde Flertallet i Landstinget: I faar ikke denne Lov, medmindre I gaar ind paa at tage Skat paa Kaffen. Men hvis de ærede Medlemmer vilde gaa til at fritage Kaffen for Skat og skaffe Staten de nødvendige Indtægter paa anden Maade, ja, saa kan De være overbevist om, at ingen med større Glæde...

Anden Næstformand (Ulrich): Jeg henstiller, at vi lader Kaffeskatten ligge.

A. C. Mortensen: Vel, jeg skal ikke tale mere om den..., men ingen skulde med større Glæde end jeg og Regeringspartierne modtage noget saadant.

Det ærede Medlem Hr. Kyed sagde, at jeg havde anerkendt et Forslag, han havde stillet, men vilde alligevel ikke være med til at forhandle om det. Jeg anerkendte, at nu vil Venstre gaa med til, at vi kun skal have Margarineskat i det halve Aar, medens de i Fjor krævede den absolut for hele Aaret. Jeg anerkender dette Fremskridt, og jeg er sikker paa, at naar vi nu endelig faar vedtaget denne Smørlov, hvor Margarineskatten er faldet helt bort, vil Venstre sige: Det var i Virkeligheden godt, vi blev helt fri for den, vi behøver den hverken i det hele eller i det halve Aar!

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen sagde, at hans Parti havde erklæret sig villigt til at forhandle om Afskaffelse af de Ulemper, som denne store Afgift paa Smør og Margarine, navnlig paa Margarinen, vilde være for den fattigste Del af Befolkningen. Ja, det er rigtigt, det har de erklæret sig villige til. Naar vi først havde vedtaget Loven, der tilførte Landbruget, særlig det store Landbrug, en Masse Millioner Kroner paa det store brede Befolkningslags Bekostning, vilde de bagefter være med til at forhandle om, hvordan man skulde lette de fattigste for denne Margarineafgift paa 70 Øre. Vi takker for Tilbudet, men vi foretrækker at lade være at vedtage Margarineskatten; saa er vi ogsaa fri for at forhandle om at afskaffe de Ulemper, den medfører.

Det ærede Medlem talte om, at jeg havde ikke nævnt de 42 Mill. Kr., som Margarineskatten vil koste Befolkningen til Gavn for Landbruget, som der staar i „Social-Demokraten“. Jeg fik det ikke med, men det var ikke, fordi jeg ikke mente, det er rigtigt. Hvis man tager det sidste Aars Smørpris, vilde Margarineskatten give over 70 Øre i Gennemsnit. Da det normale Forbrug af Margarine herhjemme er 60 Mill. kg, vilde Skatten komme til at ligge ved et Beløb paa 42—45 Mill. Kr., for saa vidt Befolkningen har Raad til at smøre Margarine paa Brødet. Men jeg erkender gerne, at store Dele af Befolkningen vilde komme til at smøre saa tyndt paa, at Beskatningen vilde blive noget mindre. Det kan man imidlertid ikke vide noget om.

Saa mente det ærede Medlem Hr.